

3

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

„To všechno se stalo, aby se naplnilo, co řekl Pán ústy proroka: ‚Hle, panna počne a porodí syna a dájí mu jméno Emanuel‘, to znamená ‚Bůh s námi‘.“

(Mt 1,22-23)

Úvodní slovo

Milé sestry a bratři,

prožíváme zvláštní dobu, která se nebude pravděpodobně v dějinách již opakovat. Pandemie opět sílí a nevíme co bude dál, jak to bude nebo nebude, často máme strach. A do tohoto našeho času zaznívají slova, která jsem vybral jako motto pro aktuální číslo Tomáška – Emanuel – Bůh s námi. Ano, Bůh je s námi, i když si to nepřipouštíme, i když to nevidíme, i když ho necítíme, je s námi. Bůh

nezrušil a neodvolal tuto pravdu, nepustil nás, je s námi. Máme před sebou opět dobu adventní, čas přípravy na narození Krista. Zvu vás ke ztišení a rozjímání nad tímto textem, že Bůh je skutečně s námi a vede svůj lid dějinami. K tomu nám mají přispět i různé akce, které se konají v naší farnosti i v naší diecézi.

Těším se na společně strávený čas během doby adventní.

o. Jan Patty Pavlíček

Informace

- **Výroba adventních věnců** se bude letos konat v sobotu **27. listopadu** od 14 do 18 hodin na faře (Lidická 6). Větve na výrobu věnců budou k dispozici. V omezeném množství bude také možnost zakoupit si dekorační potřeby (svíčky, bodce, ozdoby, stuhy apod.)
- **Tradiční zdobení perníčků** se koná v neděli **28. 11. 2021** od 15 hodin na faře na ulici Lidická 6. Zveme všechny děti, mládež a rodiče. Současně prosíme o pomoc s napečením perníčků. Kdo bude ochotný napéct, nahlaste množství, které upečete, Janě Fialové. Telefon: **739 777 164** nebo mail: **jafialova66@gmail.com**. Přijďte pomoci připravit mikulášskou nadílku.
- **Předvánoční úklid** kostela nás čeká v sobotu **4. prosince**. Prosíme co nejvíce ochotných dobrovolníků o pomoc s přípravou kostela na svátky. Úklid začne hned po ranní mši svaté.
- **Mikulášská besídka** plná zábavných scének (a možná i s nadílkou) se bude konat **5. prosince** od 15 hodin v CDM Petrinum (Veveří 15). Na setkání se těší skautské oddíly Severky a Tardigrada. Přezůvky s sebou.
- **Mikulášská nadílka** pro mladší děti je v našem kostele naplánována na

úterý **7. prosince** po „dětské“ mši sv., která začíná v 17.30.

- **Slavnost Panny Marie** počaté bez poskvrny prvotního hříchu připadá na středu **8. prosince**. Je to doporučený svátek.
- **Průvodce Adventem**, které připravilo Pastorační středisko, si můžete zakoupit v kostele nebo stáhnout do svých mobilních telefonů.

Adventní Jeruzalém

na dětské mši v úterý

Srdečně zveme všechny děti na společné vykročení do adventní doby.

Letos zahájíme Advent s dětmi průvodem světélek při první adventní mši v **úterý 30. listopadu v 17.30**. Tentokrát velký společný Jeruzalém bude připomínat dobré vlastnosti, se kterými se děti seznamují na dětských mších. Poneseme jej v úvodním průvodu a ozdobíme po mši kamínky z dětských mší svatých. **Kamínky si, prosím, přineste s sebou!** Děti je pak mohou lepit v průběhu celého Adventu. Během mše budou mít děti také nevšední příležitost udělat živý Jeruzalém kolem Eucharistického Pána Ježíše.

Každý den se v našem Jeruzalémě v kostele otevře jedno okno a Jeruzalém bude tak stále více zářit a připomínat, že Světlo příchodu našeho Spasitele se blíží.

Rozhovor se sestrou SM. Bernadetou OP

Obvykle v rozhovoru do Tomáška zpovídáme různé osobnosti z naší farnosti a začínáme tím, že nám sami řeknou něco o svých kořenech a životních cestách. Sestru Bernadetu (nebo také Bernie) však ještě mnozí osobně nepotkali, takže to tentokrát vezmeme trochu retrospektivně od konce.

Všimaví farníci mohli zaznamenat Vaše jméno na rozpisu výuky náboženství pro tento školní rok, zároveň přebíráte agendu farní kanceláře. Pan kaplan Patty mi říkal, že Vás seslalo samo nebe. Jak byste popsala začátky svého působení v naší farnosti Vy?

(smích) Přestěhovala jsem se do Brna teprve nedávno a práci jsem si hledala ve školství, protože učím angličtinu. Napoprvé to bohužel nevyšlo, a tak jsem se rozhodla hledat zájemce o výuku soukromě. Vyrobita jsem si pěkné letáčky a první místo, kam jsem se je rozhodla vyvěsit, byl kostel sv. Tomáše. V pondělí ráno jsem se vydala po mši svaté do zákristie, ale o. Jan vyvěšení letáčku nepodpořil. Hned se mě ovšem ptal, zda se chci opravdu živit angličtinou, a nechci jít raději pracovat do farní kanceláře.

Takže jsou Boží cesty opravdu nevyzpytatelné.☺ Patříte do České kongregace sester dominikánek. Mohla byste nám trochu víc představit váš řád a společenství, které působí v Brně?

V České republice působíme na sedmi místech a aktivně spolupracujeme s dominikánkami v zahraničí, hlavně v Evropě. Komunita v Brně se letos poměrně dost obměnila, vytváří se nové společenství, které je velice zajímavé, pestré a dynamické. Každá sestra má jinou profesi, od zdravotní sestry, přes vyučující hebrejštiny a Starého zákona, až po úžasnou výtvarnici. Zároveň také poskytujeme ubytování vysokoškolským studentkám v Domově sv. Zdislavy na Veveří.

Vy sama jste zmiňovala jako svou profesi výuku angličtiny. Cizí jazyk jste studovala, nebo jste strávila i nějaký čas v zahraničí?

Měla jsem možnost dostat se na rok do Anglie, kde jsem se učila anglicky v komunitě sester dominikánek v Cambridge. Další rok jsem strávila v Dublinu v Irsku, kde se konal řeholně formační kurz. Zde jsme se setkali lidé z celého světa, z Indie, z Jižní Ameriky, z Afriky a bylo úžasné sledovat kulturní rozdíly i to, co nás všechny spojuje. Kromě výuky na střední škole jsem přemýšlela i o soukromé výuce. Také mě napadlo propojit angličtinu a biblické příběhy pro děti. Letos se to úplně nepodařilo rozběhnout, ale bude-li zájem od příštího roku by se to mohlo zkusit znovu.

Kudy zatím vede Vaše cesta řeholním životem?

Začala zde v Brně ještě v minulém tisíciletí. Zde jsem prožila postulát i noviciát, chodily jsme k Tomáškovu na latinskou mši, abychom se naučily správné odpovědi. Sice si nepamatuji, kdo byl tehdy u sv. Tomáše farářem, ale dobře si vybavuji, že během latinské mše sv. jsme vyhráli Nagano (*pozn. redakce – psal se tedy rok 1998 a naši hokejisté získali zlaté medaile na ZOH*). Pak jsem strávila 17 let v Praze s dvouletou přestávkou mimo republiku. Působila

jsem mezi mládeží, u toho jsem studovala Vyšší sociální pedagogickou školu a k tomu dálkově teologickou fakultu. V roce 2015 jsem se stěhovala do Bojkovic, což je kousek od slovenských hranic. Zde jsem žila 6 let, učila jsem angličtinu ve škole a náboženství ve farnosti. Pro malé děti jsme připravovali katecheze. Do Brna jsem se přesunula teď v létě a jsem moc ráda, že se mi podařilo zakotvit ve Vaší farnosti, kde se cítím od začátku jako doma. ☺

Když se vrátíme do dob, než se z Vás stala sestra Bernadeta, cítila jste své duchovní povolání už od útlého mládí?

Spíš naopak. Vždycky jsem chtěla být maminkou a mít hodně dětí. Když mi bylo asi 16 let, navštívil nás ve farnosti kněz, který u nás kdysi působil, o. Alois Pekárek. Jeho přednáška mě silně oslovila, zvláště když zdůraznil, že je duchovních povolání málo, a že Pán Bůh volá i někoho z nás přítomných. Začala jsem se tedy za své směřování intenzivně modlit a ani za rok mě toto přesvědčení kupodivu neopustilo. Váhala jsem, kterou komunitu oslovit a rozhodla jsem se pro dominikánky. A bylo to evidentně naprosto správné rozhodnutí.

Pomalou se dostáváme až k Vašemu dětství. Prozradíte nám, odkud pocházíte a jaké máte rodinné zázemí?

Pocházím z Velkého Meziříčí, ale žili jsme na jeho úplném okraji – tedy

jako na malé vesnici. Mám proto moc ráda přírodu a turistiku. Jsem ze 4 dětí (nejmladší však zemřelo úplně maličké), mám celkem 7 synovců a neteří a naše rodina byla tradičně věřící. I za totality jsme chodili pravidelně do kostela, od první třídy až do maturity i do náboženství. A jen pro zajímavost: když jsem odcházela po střední škole do řádu, přišel zrovna do naší farnosti čerstvý novokněz Orko. Letos o prázdninách se stal kaplanem ve Velkém Meziříčí o. Martin Hönig.

A tradiční otázka na závěr – co byste chtěla popřát prostřednictvím těchto řádek našim čtenářům?

Jak to píše sv. Pavel ve svých listech, milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista – do našich rodin, včetně té farní. ☺

Moc děkujeme za rozhovor a těšíme se na další setkávání nejen na faře.

redakce Tomáška

Z farní charity

Slavíme slavnost Krista Krále a s důvěrou chceme našemu Králi svěřit tento čas, nadcházející Advent a všechny těžkosti současné doby.

Vánoční balíčky

I v tomto roce bychom rádi připravili vánoční balíčky pro

potřebné bratry a sestry. Ještě přesně nevíme, který den budeme balíčky kompletovat, bude to na začátku týdne po čtvrté neděli adventní. Ta letos připadá na 19. prosinec. Bližší informace se dovíte v ohláškách. Budeme vám vděční, když nám jako každoročně přinesete v době kolem čtvrté adventní neděle do sakristie vaše příspěvky – cukroví, sladkosti, ovoce, ořechy. Předejte je prosím, některému z kostelníků, případně kněží. To, co nenaplníme do balíčků, zašleme jako obvykle do Domova svaté Markéty, Denního centra pro bezdomovce, případně do Domova pokojného stáří na Kamenné ulici. Všem dárcům předem děkujeme. Pokud byste věděli o někom, komu by balíček udělal radost (a komu byste ho byli ochotní doručit), nechte, prosím, na sebe kontakt v sakristii.

Vaše dary

Tentokrát jsme použili peníze z charitní pokladničky na tyto účely:

LL – Likvidace lepry	3 000 Kč
Světlo pro svět – prevence a léčba slepoty a systémová podpora osob s postižením v rozvojových zemích	3 000 Kč

Děkujeme všem dárcům.

Ať je Kristus králem vašich srdcí a adventní doba ať je pro vás opravdu dobou přípravy na setkání s narozeným Spasitelem.

Dobrovolníci farní charity

Podivuhodná Boží znamení

V minulém čísle Tomáška jsem slíbil, že napíšu něco o tom, jak Boží prozřetelnost provázela svými podivuhodnými zásahy naše snahy o vybudování kostela v Brně-Lesné. Tyto zásahy byly pro nás velkým povzbuzením a utvrzením, že stavba kostela na Lesné je dílo Boží, nikoliv jen naše. Protože taková stavba je spojena s vykonáním „milionu“ malých i velkých kroků a její příprava trvala tři desítky let, stávalo se, že jsme někdy malomyslněli a ztráceli odvahu a sílu jít dál. Pán nám dával najevo, že o nás ví, že jsme na dobré cestě a že nemáme malomyslnět. O některých nejvýraznějších Božích znameních vám budu vyprávět. S malými úpravami přetiskujeme článek ze sborníku *Bude vám dáno – malé příběhy o naději III*, který jsme vydali pro naše dárce a podporovatele.

Když jsem na podzim roku 2005 nastoupil do farnosti Lesná, byla stavba dosavadního duchovního centra pořízena hlavně z darů obětavých farníků, jejich příbuzných a přátel a několika štědrých kněží. Přesto to nestačilo a duchovní centrum bylo zatíženo dluhem 5,5 milionu korun. Na samotnou stavbu kostela nebylo ani pomyslení.

Nejprve bude třeba splatit dluh. Ale jak? Farníci byli už značně finančně vyčerpaní. Naše duchovní centrum stálo přes devatenáct milionů. Samozřejmě jsme s prosbou o příspěvek obešli různé firmy, které na Lesné podnikají, ale výsledek byl velmi slabý. Ani naše biskupství, které se samo potýká s finančními problémy a musí rušit místa pastoračních asistentů, protože nemá na jejich platy, nám nemohlo pomoci. Napadlo mě poprosit všechny duchovní správce v diecézi o jednu nedělní sbírku. Vždyť přece stavba kostela by měla být záležitostí solidarity, ne-li celé diecéze, tak alespoň brněnských farností. Věřící z Lesné přece celá léta navštěvovali i jejich kostely a i díky jejich příspěvkům se dařilo tyto kostely udržovat a opravovat. Postavit nový kostel přece nemůže být záležitostí jen kroužku nějakých nadšenců. Je to úkol, který přesahuje jejich možnosti a síly... To se mi honilo hlavou.

Protože nebylo možné otisknout naši prosbu v našem diecézním

oběžníku, napsal jsem osobní prosebný dopis asi dvěma stovkám farářů, kteří spravují celkem 452 farností naší diecéze. Asi desetina kněží a farností nás podpořila, někteří v průběhu let i opakovaně. Zvláště některé velké osobnosti, kněží, kteří dostali odškodnění za pobyt v kriminále nebo u PTP a dobře chápali potřebu kostela na ateistickém sídlišti, nám darovali i větší částky. Avšak devadesát procent správců farností přešlo naši prosbu taktním mlčením. Později jsem se dozvěděl a z různých náznaků pochopil, že někteří kněží považovali stavbu kostela na Lesné za zbytečnost a vyhazování peněz. V Brně je prý kostelů dost, ať si lidé jezdí do centra města. Nebrali však v úvahu, že mnozí starší věřící sice pár set metrů pěšky dojdou, ale jezdit do centra městskou dopravou už je nad jejich síly.

Byli i takoví kněží, kteří se nám víceméně vysmáli. Zvláště jeden mladší kněz mi napsal, že se nad naší prosbou „upřímně pobavil“, že on sám přišel do farnosti, kde musí mnoho opravovat, a že mu nikdo nic nedá (jak se později ukázalo, v následujících letech opravil kostel i faru z několikamilionové dotace od obce a kraje, dotace se na opravy, zvláště památkových objektů, vztahovaly). Vzal jsem jeho nářky vážně. Říkal jsem si: když jsou takoví chudáci a my po nich chceme jednu nedělní sbírku, bylo by fér,

kdybychom jim my sami darovali jednu naši nedělní sbírku.

Několik týdnů jsem přemýšlel, zda to máme udělat (nechtěl jsem svého spolubratra příliš zahanbit). Konečně jsem se rozhodl mu sbírku přivést. Tehdy to bylo asi 7 800 korun. Kupodivu jsem ho nemusel ani příliš přemlouvat; hned si náš dar vzal.

Vzápětí přišla Boží odpověď: ještě předtím, než jsem tam jel, tentýž den ráno, mi náš pan kostelník říkal, že má zajet do svého rodiště, kde nám jeden starý kněz chce darovat nějaký příspěvek. Shodli jsme se na tom, že by bylo velmi pěkné, kdyby mohl přivést deset tisíc (tím bychom náš dar hned dostali zpět). Pan kostelník přivezl dvacet tisíc. Cítili jsme v tom potvrzení: „Dej, a bude ti dáno . . .“

Před několika lety chodilo u nás po sídlišti 53 tříkrálových koledníků. Po mši svaté v neděli jsme jim chtěli veřejně poděkovat, přečíst jejich jména a dát jim nějakou malou pozornost. Pastorační asistentka navrhl, abychom jim koupili nějakou lepší čokoládu. Trochu jsem zaváhal. Peníze se vybírají pro Charitu a farnost z nich nemá nic, naopak: koupili jsme dětem látku na kostýmy a 53 čokolád bude znamenat výdaj kolem tisíce korun. Co nám to dá práce, než seženeme na stavbu kostela tisíc korun... Po několika vteřinách jsem ale souhlasil. Koledníci si odměnu zaslouží. Koupili

jsme čokolády a rozdali je dětem i dospělým z doprovodu.

Druhý den přišel dopis od jedněch starých sourozenců z Čech, že vidí, jak je důležité postavit na ateistickém sídlišti kostel, a proto nám posílají sto tisíc. A později nám poslali ještě mnohem víc. Zakusili jsme pravdivost Ježíšova slova: „Dostanete stokrát víc . . .“

Před časem jsme pozvali na mši svatou a následující besedu bývalého brněnského světícího biskupa Mons. Petra Esterku z Ameriky, který letos zemřel. Byl pověřen pastorační péčí o české katolíky na celém světě a v době mého působení mezi krajany v Německu byl mým nadřízeným. Jednou za rok přiletěl na pár týdnů do staré vlasti.

Několik dnů před jeho návštěvou mě napadlo, že bychom mu měli dát nějaký příspěvek na letenku. V Americe si každá farnost musí vydržovat svého kněze sama a kdoví, jaké jsou jeho možnosti, i když je biskupem. Pak mě napadlo dát mu rovnou dolary z naší sbírky valut. Po

mém nástupu do farnosti v Lesné jsme totiž zahájili sbírku zrušených peněz. Původně to bylo ze zemí, které místo národních měn přijaly euro, ale lidé nám posílali všechno možné, například i různé exotické měny nebo staré neplatné peníze. Vše jsme ještě mohli vyměnit nebo využít pro sběratele. Od stovek subjektů – farností i jednotlivců – jsme nasbírali odhadem šest a půl tisíce kilogramů mincí a bankovek a získali jsme za ně několik milionů korun. Práci, která s tím byla spojena, si těžko kdo umí představit . . . Roztříděné peníze bylo pak nutné dopravit do národních bank příslušných zemí. Nejvíce bylo slovenských korun, šilinků, marek či lir, zato dolarů přicházelo poměrně málo.

Zjistil jsem, že máme rovných 350 dolarů, které jsme za několik let nasbírali a dosud jsme je nevyměnili. Zajímavé bylo jejich složení: 150 bylo z těch, které lidé zřejmě neudali v obchodě, protože to byly drobné bankovky, většinou potřhané, polité, popsané . . . Z toho se vymykaly dvě stodolarové bankovky, divně zkrabacené, podezřelé . . . Jedné paní jsme je půjčili na cestu do Izraele, kde ji s tím odmítli. Možná byly falešné.

Nechám otce biskupa, aby si vybral: buďto si vezme ty dolary, nebo mu dáme adekvátní částku v korunách. Řeknu mu, že bychom ale byli rádi, kdyby si vzal spíš ty poškozené dolary, které nám zde žádný směnárník asi nevymění. On

to může v Americe vyměnit v bance a zeptat se na ty stodolarovky. Několik hodin po tomto rozhodnutí přišel jeden pán a přinesl nám na stavbu kostela čtyřicet tisíc. Náhoda? Několikrát za rok se stalo, že někdo přinesl i větší částku, ale snad jen slepý by zde neviděl souvislost . . .

Tím to však neskončilo. Otec biskup se rozhodl vzít si ony dolary. Ty podezřelý zkoumal proti světlu a prohlásil, že jsou možná jen vyprané a že je vymění v bance. Druhý den jsem navštívil svou rodnou farnost, která nám mezi prvními věnovala cizí a neplatné peníze. Věřící kvůli mně jako svému rodákovi velmi ochotně prohledali zásuvky a dali nám, co měli. Už dávno, aspoň rok, z této farnosti nic nepřišlo. Navštívil jsem svoji sestru, která mi předala obálku, že prý nějaká paní ještě doma něco našla a že nám to posílá. Bylo tam 350 dolarů v několika pěkných bankovkách. Darovali jsme 350 dolarů pochybné kvality, které jsme nasbírali za několik let. Okamžitě, v nejbližší možné době, jsme je dostali zpět.

Bůh je veliký. Hovoří k nám mnoha různými způsoby a znameními. Nejsou vždy až tak silná, jak jsem zde popsal, ale jsme-li dost pozorní, můžeme různé malé i velké „Boží doteky“ zakoušet skoro každý den.

P. Pavel Hověz

Podzimní prázdniny Severky

Na podzimkách jsme hledaly po vzoru Harryho Pottera kámen mudrců. Já jsem byla v koleji Mrzimor a celou etapovku jsme vyhrály. Zažily jsme dvě noční hry, pár výletů a turnaj ve famrpfálu. Nejvíc se mi líbilo, když jsme slavily Vánoce, pekly domácí cukroví a dostaly dva malé dárečky. Celou dobu nám svítilo sluníčko a měly jsme se moc dobře.

Klárka Papoušková

Příběh pro děti

Kája přiběhl ze školy domů a už se nemohl dočkat, až ho vyzvedne babička. Ve středu odpoledne vyráželi s prarodiči místo družiny na různé výlety, do kina, na výstavy, a hlavně u toho nebyl malý bráška Vašík. Kája stihl akorát slupnout zbytky od oběda a už zvoní zvonek. „Ahoj babi, kam dneska vyrazíme?“ Na pouštění draků už je asi zima a vlaky na nádraží sledovali s dědečkem minulý týden. „Na nákup“, odpověděla babička s tajuplným úsměvem a Kájovi se v hlavě začaly promítat obrázky nových autíček a zmrzlinových pohárů. „Jenže pro naši paní sousedku“, uzemnila Káju babička dřív, než stačil cokoliv říct.

Kája se ploužil s těžkou taškou do třetího patra bez výtahu a pořád nechápal, proč musí jít za starou paní

zrovna dnes. Paní Nováková stála ve dveřích a s velkým úsměvem vítala babičku i malého hosta. „Pojďte dál! Ani nevíte, jak jste mi pomohli, když už jsem na vše sama a kolena mě dnes bolí víc než obvykle.“ Kája donesl tašku do kuchyně, která voněla čerstvě upečenými buchtami. Ve vedlejším pokoji stála ta největší vláčková dráha, kterou kdy viděl. „Jééé, vy máte taky ráda vláčky?“, vyletělo Kájovi z pusy v upřímném údivu. Paní Nováková se usmála: „Ale kdepak, můj manžel Josef sbíral celá dlouhá léta vagonky a všechna ta udělátka, a dnes už si s nimi nemá kdo hrát.“

To už Kája zkoumal výhybky a modely lokomotiv, staré kamarádky si povídaly u kávy a když se babička začala zvedat k odchodu, Kájovi se najednou vůbec nechtělo domů. „Však tu určitě nejsme naposledy“, slibovala babička a při večerní modlitbě se jí stále vracela slova Pána Ježíše: „Cokoliv jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mě jste udělali.“

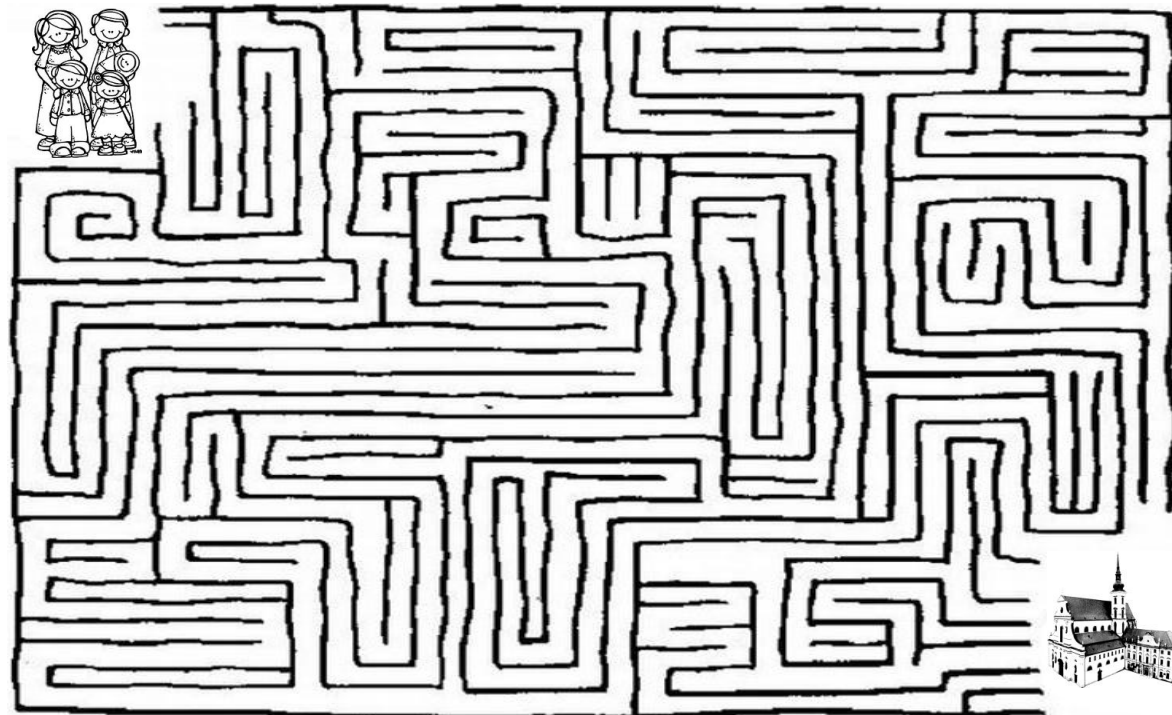
Veronika Veverka Papoušková

BYSTRÉ HLAVY

PRO NEJMENŠÍ

BLUDIŠTĚ. Pomoz najít rodině cestu na mši svatou.

PRO STARŠÍ OSMISMĚRKA.

K	A	Z	A	T	E	L	N	A	Z	V	Ě	Č	N	É	S	V	Ě	T	L	O	A
A	A	A	S	V	Z	P	O	V	Ě	D	N	I	C	E	Ě	C	T	F	E	L	T
L	N	P	Í	P	A	N	B	N	Y	E	I	T	S	I	R	K	A	S	M	T	CH
I	A	R	L	I	E	V	M	J	S	V	Í	Č	K	A	E	R	R	U	E	Á	U
CH	Z	A	L	E	É	K	A	D	I	D	L	O	M	Ě	A	N	O	V	Z	Ř	R
S	V	A	T	B	A	L	A	V	I	C	E	C	I	N	L	E	T	I	T	Ř	K

AMBON
FARA
KADIDLO
KALICH
KAPLE

KAZATELNA
KRUCHTA
KŘEST
KŘTITELNICE
LAVICE

OLTÁŘ
SAKRISTIE
SVATBA
SVÍČKA
VĚČNÉ SVĚTLO

ZPOVĚDNICE
ZVON

obrázky: <https://images.google.com/>

Klára Špunt Zelinková

TOMÁŠEK – Zpravodaj při kostele sv. Tomáše v Brně. Vydává Řím.-kat. farnost u sv. Tomáše v Brně, Lidická 6, 602 00 Brno, ☎ 545 57 22 15, č. účtu: 2200030422/6800, Internet: <http://www.svtomas.net/>
Mons. Jan Mráz – farář, redakce: M. Keprtová, V. Papoušková, P. Zahradník. Schránka pro el. příspěvky: redakce@svtomas.net, ostatní příspěvky předávejte kostelníkovi. Vychází pro vnitřní potřebu farnosti.

NEPRODEJNÉ. Uzávěrka příštího čísla 12. prosince 2021.